

Απο Τη
ΖΩΗ
ΤΩΝ
ΑΘΙΔΩΝ

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

M. M.

Από τις πλέον ελεγκνάντιες σιλουέτες των αθηναϊκών αιθουσών, ή οποίες περιπλέον διακρίνεται διά την χάριν και την εύλυσιαν της. Φυσιογνομία όμοια και λεπτή σαν «Καμέ» κάποτε δίνει έντύπωση ότι είνε στερεότυπη, αλλά όταν μειδιάση — και δυστυχώς μευιά πολύ σπανίως — προσδίδεται εις άνθηροτάτη έκφραση τό πρόσωπον της. Κεννίζεται πολύ σύμφωνα με τον τύπο της, είδος μπαντώ αλλά κατά τήν φυσικήν μόδα, πολύ τραβηγμένες και καταλήγουσι σέ κώστο άριστοτεχνικό. Τό ντύσιμό της πάντοτε διακρίνεται από μιá σέφι και είνε γούστο έξαιρετικό, ή τουαλέτες της άνηχον στην «εζόλ σόμπρ» ήτοι συνδυασμοί άρμονικοί, γαρνιούρα πού μόλις διακρίνεται, κί ζωπή τεχνική. Μία τακτική διασώτης στά κυριώτερη ντύσιμη, και όμοιον στόλιμα των έκλεκτών δεξιώσεων.

Η Μοντανί

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τήν παρελθούσαν Τρίτην χορευτική δεξίωση παρά τῷ κ. και τῇ κ. Δ. Καρυδιά σέ μικρό φίλιό κήλο.

— Η οικοδεσποτία πολύ εύμορφη με τουαλέττα βέρ-ντ-ώ με άριστοτεχνικά βολάν πλαισιωμένα με χρυσές πέφλες.
— Κοιμώταται αΐθουσα και βεράντες άνοιχτοκαθες, ό κήπος εύχάριστα φωταγωγημένος.

— Σαζόφον, πιάνο, και μπάτζο, άνταλλάσσονται συχνά με ένα περιήλιο άμερικάνικο φωνογράφο με βαλλ — άνευ και φοβ' έπιρροαστικά.

— Παρουεθήσαν κ. και κ. Πετροΐδη πολύ εύμορφη με τουαλέττα μπλέ νουί άμυδρως πεφλε, κ. και κ. Μαυροΐδη γκρι — μπλέ — ζωρζέττ, κ. και Δις Σαράτσουλου κοιμωτότη με κρελ λευκό πελοριον λουλούδι κόκκινα βελουδένιο, κ. και Δις Πράττερ όμοιοτάτη με δαντέλλα μετζ' περιλασιωμένη σέ απόχωσην γκριζ, κ. και Δις Φερνάντιον σιφρόν τουρνοάζ σέ τεχνική ζωπή, κ. και κ. Νουίντζη έκ Βιέννης, τύπος γουτεντζής Βιεννέζας με φουσα ποδερνο όσον και γουστούζιο από βελουδο — σιφρόν, κ. και Δις Μιταντζή τύπος χαριτωμένης Γκροβέην με πολυτελή τουράντα πού πλαισιώνε τό όμοιότατο πρόσωπό της, από τήν όλοχωση κόμμην της, κ. και κ. Σούτσο μαύρη ζωρζέττ, Δις Φορδέστη χαριτωμένη τουαλέττα από ροζ τούλια.

— Κολιτσίων έκτάτως λευκό και άνεξάντηλον. Ό χορός παρετάθη λέον τῷ μεσονυκτίου.

— Έκτάτως πολυλόση και εύχάριστη ή άπομαρτυρησήςος βραδυά τῷ «Παριζιόν Ροζ». Στη ταράττα γευματίζει πολὺς κόσμος. Όλα τά τραπέζια διεσθετημένα με γούστο και άνθοστολιωμένα. Ένα τραπέζι διαφέρει διακοσμημένο με πελώριες κίτρινες ντάλλιες πού άποτελούν όμοια άντίθεσι με τά κόκκινα και πράσινα ποτήρια, προσορίζεται για ένα γνωστότατο γκρουπ κυριών και κυριών.

— Τό θέμα των τακτικῶν θαυμάσιων των ντύσιμη ποιζίλλει αυτή τήν φορά. Άρκετες συντροφίες κυριών και κυριών πού παραθερίζαν στην νήσον τῷ Μυρτώον, μεταξύ αυτών, κ. και κ. Κ. Ζαρίρη πολύ εύμορφη με χαριτωμένη τουαλέττα βυσινιά, κ. και κ. Άλ. Χωροΐδη όμοιοτάτη με ζωρζέττ βέρ-ντ-ώ, κ. και κ. Κ. Άθανασία πολύ τουαλέττα, κ. Σουρωτή με έμπομιε, κ. και κ. Η. Μάτσα χαριτωμένη κομποστασιά με μαύρο κρελ — σιτέν, κ. Άθ. Άνδρισάκη γευστική φυσιογνομία με τουαλέττα μαύρη και κοιμω καπέλλο μαύρο με φανταζί, Δις Άλ. Άνδρισάκη ζωρζέττ μαύρη και ροζ έμπομιε, Δις Ζίννη σονολον μετζ, κ. και κ. Ζαΐνη θαυμάσιον λευκόν σονολον, κ. και κ. Μιζοπούλου μαύρη τουαλέττα, Δις Μ. Μητσούκη με μετζ' δαντέλλα και πελοριον χρυσάνθημον ροζ πού άντανάζουσε στό λευκότατον άγαλάματώδες πρόσωπό της, Δις Ρωξάνη Σωτηριάδη άκούραστη χορευτρια και συγχρόως σνομιλίτρια με φορεμα από ζωρζέττ εκ χρώμα κοραλλιοπύ πού ταιριάζε με τήν μελαγχροινάδα της, κ. και Δις Μεταζό πολύ εύμορφη με ροζ, κ. Καΐτη Παγκάλου σινολον απεζ, κ. και κ. Καρέλλη, κ. και κ. Καυλιάνη με τουαλέττα έπιτυχή μαύρη και άσπρη.

— Έκτάτως όμοια εμφάνισι: τῇ Λιδος Ζίνιας Λουττέττι έκ Ρώμης, με βελουδο σιφρόν μετζ' — ροζ με «παννὸ» συγκρατημένα με άγκυροφφ μαργαριταρένια. Έπίση: όμοιοτάτη ήτο μία μελαγχροινή Λαποινίς με τουαλέττα από ζωρζέττ ρουμανιά με γνοιστόν όμοιον κυριών. Άρχιλον επιθέτου Κ.

— Προσφερόθησαν θαυμάσια άξισονά, ζογιγιόν, σφουζίτρες, καραμούζες, μικρές κοκλάες, νόστιμες πουδιούρες, σερατανίνες.

Η Μοντανί

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ

Τῷ VALÉRY LARBAUD

[«Η ποιησις σήμερα στην Εύρώπη έχει λάσει ένα δρόμο έντελώς περιόργο και πρωτότυπο. Κατ'εξ ορισμῶν απ' τοὺς σημερινοὺς ποιητὰς, ἐκτός ἀπ' τοὺς ποίη ἡλικιωμένους, δὲν ἀκολουθεῖ πιά τὴν παραδόση. Μῆτρα, ὁμοιοκαταληξίαι, οἰθησοί, ἔχουν οὐδὲν καταγοηθεῖ. Τὴ πρόκειται νὰ βῆ ἀπ' ὅλη αὐτὴ τὴν κίτησιν εἰς ἄγνωστο. Πάντως εἰνε ἀξιοσημείωτη και ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσα γιὰ τὴν αὐτὴν θὰ βῆ ἀσφαλῶς ἡ ποιησις τῷ μέλλοντι. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο παραθέτουμε σήμερα τὴν μετρίωσιν ἑνὸς ποιήματος τῷ μοντέρνῳ Γάλλῳ ποιητῷ Βαλιὸρ Λαυριὸ, τὸ ὁποῖο ἔχει μόνον ἐνδιαφέρον εἰνε, ἀλλὰ και ὄμοιο»].

I

Μιά μέρα, στό Κερκώφ, σέ κάποια σουνικία λαϊκή, (ὡ αὐτὴ ἡ μεσημερινὴ Ρωσσία, ὅπου ὅλες οἱ γυναῖκες με τὸ λευκὸ τους σάλι στό κεφάλι, μοιάζουσι σὰ Μαντόνας!) εἶδα μιὰ νέα γυναῖκα πού γύριζε ἀπ' τὴ βρῦση κρατιόντας, με τὸν τόπου της τὸν τρόπο, ὅπως στήν ἐποχὴ, τῷ Ὀυδίου, δύο κουβάδες κρεμαμένους ἀπ' τὴν ἄκρη ἑνὸς βύλου πού ἰσορροποῦσαν πάνω στό λαιμὸ της και στήν ὄμω. Κ' ἕνα παιδάκι εἶδα με κουρέλλια νὰ τὴ ζυγῶνῃ και νὰ τῆς μιλάει. Ἐκείνη, τότε, γέρνοντας τὸ κορμὶ της δεξιά στάθηκε εἰσι πού ὁ κουβάς πού εἶταν γεμάτος καίθαρό νερὸ ἀγγιζε γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ψάνουσι τὰ χεῖλη τῷ παιδιῷ πού εἶχε γονατίσει γιὰ νὰ πιεῖ.

II

Ένα πρωί, στό Ρόστσερταμ, στήν προκυμαία των Βουμπριες (Στις 18 Σεπτεμβρίου 1900, κατά τῆς ὄχθῃ), εἶδα δύο κόρες πού πηχάιναν στή δουλειά τους κ' ἀπέναντι σέ μι' ἀπ' τίς σιδερένιες γέφυρες, εἶπαν ἡ μιὰ στήν ἄλλη, [ὄρεβονάρα,

γιατί δὲν εἶτανε ὁ ὄρθρος τους ὁ ἴδιος.
Ἐπιληθῆκαν τρυφερά τὰ χεῖρα τους πού τρέμαν ἤθελαν και δὲν ἤθελαν νὰ χωριστοῦν τὰ στήματα τους με πόνυ ἀποτραβιόντουσαν γιὰ νὰ σημῶσιν πάλι, ἐνὸς ἐκινεζιζόντουσαν διαθεῖά μέσα στά μάτια...
Ἐτσι: αὐτὲς ἐστάθησαν γιὰ μιὰ μακρὰ στιγμὴ πούλῃ κοντὰ ἡ μιὰ [σὲν ἄλλη, ὄρεβες και ἀκίνητες μεσ' ἀπ' τοὺς πολυάσχολους διαβάτες, ἐνὸς τὰ σιμουλάκ ἐμποικριζάνε ἀπάνω στό ποτάμι κ' ἐνὸς τὰ τραῖνα ἐκάναν κινεῖδρες, σφουζιόντας στίς σιδερένιες γέφυρες.

III

Μεταξὺ Κορντοίας και Σαβίλλης, εἰνε ἕνας μικρὸς σταθμὸς πού, χωρὶς λόγου προφανέως, τῷ Νότιο-Ἑβέρπες στέκεται πάντοτε.
Τὸ κἀκεῖ ὁ ταξιδιώτης γυρνάει με τὰ μάτια του νὰ βρῆ ἕνα χωριὸ πέρα ἀπὸ κείνο τὸ μικρὸ σταθμὸ τῶν κοιμημένων κ' ἀπ' τὰς εἰκασ- [λύπτους.
Δὲν ἔλαπει ἄλλο ἔχτος ἀπὸ τὸν κήμπο τῆς Ἀνταλκουζίας: πρᾶσινο [και χρυσομένιο.

Ἐποῦ, ἀπὸ τὴν ἄλληνη μεριά τῷ ὄρθρου, ἀντίκρου, ὑπάρχει μιὰ κληῖδα κρημμένη ἀπὸ κρημνισμένα κληῖδα και ἀπὸ χῶμα. Και στή ρομὴ τῷ τραῖνο ἕνας σφερέτος παιδιὸν κρημνισμένον [βγαίνει ἀπὸ καὶ μέσα Ἡ μεγαλύτερη, ἀδερφή πάει μπροστὰ τους και ψάνοντας πούλῃ κοντὰ [προς τὸ πλάτ-ἄρρη.

Χωρὶς νὰ πῆ μιὰ λέξη, με χροικιζόντας, χροικει: γιὰ νὰ μαζέψαι δεκάρες.
Τὰ πόδια της εἰνε σὰ μαύρα μεσ' στό χῶμα: τὸ πρόσωπό της σκεταῖνε και βρωμερὸ, χωρὶς κρημνὰ ὄμοια: χροικει, κ' ἀπὸ τίς πλακτεῖες τρυπες τῷ σταχυῷ προσαναῖου της ψάνονται νὰ σκαλοῦνε οἱ ἰσχυοί μηροί της και ἡ μικρὴ της κίτρινη κοιλία πού πάει πάνω-κάτω: Και κἀθε φορὰ, γκατοῖ, μερικὸι κύριοι γελῶν σαρκαστικά, μεσ' ἀπ' τίς μισροῖδες τῶν πούρων, σὸς βαχῶν ρεστορών...

ΓΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ

Ἐμὲ μεσ, δὲ ἢ νὰ μποροῦν τάχατε ποτὲ μεσ τὴ γλῶσσια αὐτὴ νὰ γνῶριζα γυναικί, και κἀτω, στή Ρωσσία. Και αὐτὲς τίς δύο φιληνάδες τῷ Ρόστσερταμ και τὴ μικρὴ ζῆτινά της Ἀνταλκουζίας και νὰ συνδεθῶ μεζ' τους με μιάν ἄλυτη φίλια!
(Ἄλλοθῆμον: δὲ ἢ νὰ διαβάσουσι αὐτὰ μεσ τὰ ποιήματα, ὅστε ἢ νὰ μᾶλλον τῶνά μεσ, ὅστε τὴν τρυφεράδα της καρδιάς με.) Δὲ ἢ νὰ τὰ τάχα δυνατὸ ποτὲ νὰ μεσ σὸψῆ ἡ μεγάλη αὐτὴ χῶρα Νὰ τίς γνῶρισμ!
Γιατί, δὲν ἔβρω τὸ γκατί. Μεσ μεσ, μεσ φαίνεται σσι με αὐτὲς τίς τῶ- [σοσρες ἢ νὰ μποροῦν νὰ κατακτεθῶ ἕναν κόσμο!

Μεταφράσις Εὐδάλινου

